

CRIMSON CIRCLEN MATERIAALEJA
Intohimo 2020 -sarja

SHOUD 12 – ADAMUS ST. GERMAIN, Geoffrey Hoppen kanavoimana

Esitetty Crimson Circlelle

1.8.2020

Energiaa välittäen suomentanut Pirjo Laine

www.crimsoncircle.com

Minä olen mitä olen, täysivaltaisen alueen Adamus.

Aah! Hämmästelen energioita täällä, kun valmistaudumme tähän shoudiin. Hämmästelen, miten pitkälle asiat ovat tulleet. Hämmästelen, miten te kestätte. Ja tiedän, että teistä ei ole kovin kaunista koko ajan, mutta te kestätte. Kestätte, eli käsittelette itse asiassa melko sujuvasti kaikki nämä asiat, joita tapahtuu elämässänne. Tiedän, ettei siltä tunnu. Tiedän, että paljon tapahtuu – ei ainoastaan, kun olette hereillä, vaan myös kun näette unta yöllä.

Tämä on erityis-shoud. Pyysin osaa 12 tähän "Intohimo 2020" -sarjaan. Tavallisesti on 11 – se on hyvä luku, se antaa Cauldrelle ja Lindalle vähän taukoa, vähän lomaa – mutta pyysin tätä 12. osaa, koska on hyvin erityistä aikaa tällä hetkellä. Se on erityislaatuista melkein kaikilla tavoilla, jotka voi kuvitella – enkä aio puhua kovin paljon. Olet luultavasti tyytyväinen siitä, rakas Linda.

LINDA: Ai, voit tehdä, mitä ikinä haluat.

ADAMUS: Käsitän sen (naureskellen), mutta en aio puhua paljon. Meillä on melko pitkä merabh.

LINDA: Hmm.

ADAMUS: Ja kutsun sitä super-merabhiksi, koska se on vielä syvempi, mitä tavallisesti teemme.

LINDA: Mm.

ADAMUS: Tämä on se aika juuri nyt. Tämä on se aika. On elokuun 1. päivä, olemme tässä hyvin, hyvin erityislaatuudessa Oivaltamisen kesässä. Ja tiedän, että olen saanut Cauldren kiinnostumaan, mutta myös ahdistumaan, koska olen sanonut, että tuhat shaumbraa, kenties enemmän, tulee Oivaltamiseen tänä kesänä.

Hän kysyy minulta nyt: "Määrittele kesä. Mikä on kesä?" Niin kauan kuin päivät ovat lämpimiä ja pitkiä. Se on kesä. Ei laiteta sitä kalenteriin. Ei sanota, että se on elokuun lopussa tai syyskuun puolivälissä, vaan niin kauan kuin päivät ovat lämpimiä ja pitkiä, se on kesä. Tiedän, että jotkut teistä tavallaan ihmettelevät, mitä oikeastaan sanon. Tajuatte sen vielä.

Siis tämä on hyvin erityislaatuinen shoud. Ei paljon puhumista, ei paljon temppuja. Nimittäin rakastan yleensä temppujen tekemistä shaumbrojen kanssa.

LINDA: Rakastatko?

ADAMUS: Joo, rakastan. Rakastan temppujen tekemistä.

LINDA. Olet varma?

ADAMUS: Tota, joo?

LINDA: Ja pidät näistä psykopupu-t-paidoista?

ADAMUS: En sanonut niin.

LINDA: Ajattelin, että se oli temppu?

ADAMUS: Se on Cauldren temppu, ei minun – saisimmeko kuvan psykopupusta – ja sinullakin on sellainen, rakas Linda.

LINDA: No, minullakin on, ja osittain juhlaa varten.

ADAMUS: Mitä juhlaa?

LINDA: Sinun syntymäpäivääsi.

ADAMUS: Ai, pyh! Ei kyse ole minusta – mutta mitä meillä on? (Linda naureskelee)

ADAMUS: Mitä ... Ai jaa! Ai jaa! (Adamus naureskelee)

LINDA: No, meillä täytyy olla se oikea juttu, Adamus (Kerri tuo kakun, jossa on kynttilä, ja "Paljon onnea vaan" alkaa soida levyltä), tiedäthän. Ja sitten huhu kertoo, että tässä on kaurahiutaleita ja suklaata.

ADAMUS: Hyvää syntymäpäivää.

LINDA: Hyvää syntymäpäivää (onnittelulaulun soiminen jatkuu, sitten Kerri alkaa kävellä pois kakun kanssa):

ADAMUS: Hei, tuo se kakku takaisin! Rakastan todella sitä.

KERRI: Okei. Jos haluat puhaltaa kynttilän, puhalla se (Adamus puhaltaa kynttilän). Aah!

LINDA: Oi!

ADAMUS: Oi, se ei ole sosiaalisesti korrektia.

LINDA: Vau!! (Tuotantotiimi heiluttaa valoja)

ADAMUS: Joo. Oih! Meillä on koko joukko siellä takana. Varsinaiset juhlat!

LINDA: Kyllä!

ADAMUS: Varsinaiset juhlat!

LINDA: Rakastamme kaikki sinua. Kaikki jotka katselevat, juhlivat sinua.

ADAMUS: Aah! Jessus, minut tekee nöyräksi koko tämä juttu – no ei. Elokuun 3. päivä, minun syntymäpäiväni. Mitä sanotkaan, 304 vuotta tai jotain sellaista?

LINDA: Omien väitteidesi mukaan.

ADAMUS: Mm, uskomatonta.

LINDA: Mm hmm. Mm hmm.

ADAMUS: Siis kiitos kovasti huomaavaisuudesta.

LINDA: Kyllä, kyllä. Rakastamme sinua, ja olet sen arvoinen.

ADAMUS: Ai, kiitos, kiitos.

LINDA: Joo. Haluaisitko vähän tuota kakkua?

ADAMUS: Itse asiassa haluaisin, joo.

LINDA: En tiedä miksi, mutta voin tuntea sen.

ADAMUS: Eikä tässä puhu Caulrde, vaan minä. Tarkoitan ...

LINDA: Saatoin tuntea sen.

ADAMUS: Kyllä.

LINDA: Joo, joo!

ADAMUS: Se on kuitenkin mielenkiintoisen näköinen kakku, ei samanlainen kuin useimmat muut. Mitä se ...

KERRI: Se on jauhoton.

ADAMUS: Jauhoton. Miten sellainen tehdään?

LINDA: Oi! Varovasti nyt.

ADAMUS: Olen varmaan inkarnoitunut ...

LINDA: Voi, kiitos, Kerri-neiti.

ADAMUS: ... väärään aikaan, koska meillä ei ollut jauhottomia kakkuja minun aikani.

LINDA: Tässä. Ole hyvä, herra.

ADAMUS: Aa, kiitos, kiitos. Siis jos ei haittaa, syön puhuessamme tätä jauhotonta ...

LINDA: Se on niin Geoffreyä, että se saa minut nauramaan.

ADAMUS: Mmm. Mmm-mmm.

LINDA: Toimiiko se?

ADAMUS: Mm-mm (myöntäen ja tarjoten Lindalle).

LINDA: Ei. Ei kiitos. Ei kiitos, myöhemmin. Saan oman osani myöhemmin.

ADAMUS: Mmm!

LINDA: (matkien) Mm!

ADAMUS: Se on taivas. Aion viedä tätä Ylösnousseiden mestareiden klubille tänä iltana, koska se on jopa parempaa, kuin mitä meille tarjoillaan siellä.

LINDA: Muista, että sitä on runsaasti. Sitä on runsaasti.

ADAMUS: Teemme ehkä vielä selvää siitä.

LINDA: Okei, okei. No, sinulla on vähän aikaa tässä.

ADAMUS: Mm! Mm! Mm! Mm! Se on herkullista.

LINDA: Niin pitäisikin olla.

ADAMUS: Se on kuin suklaaseksiä suulle. Se oli kerrassaan ehdott- ... Nyt tarvitsen vähän tätä huuhtelemaan sen alas. Kyllä, sulkaaseksiä. Minulta kysytään tuotantopöydästä (hän ottaa kulauksen kahvia). Mm. Ihanaa. Kiitos, kiitos. Pitäisikö meidän pitää se tässä? Ei, laitetaan se sivuun.

LINDA: Oletko varma?

ADAMUS: Kyllä. Siis meillä on ...

LINDA: Voi, odota (Kerri on viemässä kakkua keittiöön)! Voi, pidetään se tässä (sivupöydällä), jotta voit tulla ...

ADAMUS: Hyvä. Hyvä.

LINDA ... puuhastelemaan sen kanssa, jos haluat vähän lisää. Kiitos, Kerri.

ADAMUS: Siis missä olinkaan ennen tätä upeaa keskeytystä? Upea keskeytys ja upea häiriötekijä.

LINDA: Hyvä.

ADAMUS: Ihmisistä on tulossa parempia häiritsemään.

LINDA: On myös Geoffrey'n syntymäpäiväkuukausi.

ADAMUS: Aha! No, se on myöhemmin, joten puhumme minun syntymäpäivästäni nyt (Linda kikattaa).

Siis olette tässä hyvin erityislaatuisessa ajassa planeetalla, ja siksi olen pyytänyt tätä shoudia. Normaalisti aloittaisimme uuden sarjan. Aloitamme uuden sarjan lokakuussa. Siitä tulee ... Mikä sarjan nimi on?

LINDA: "Merlin, minä olen", luulisin.

ADAMUS: "Merlin, minä olen" -sarja tulee lokakuussa. Mutta nyt on kyse yhteisestä ajastamme tässä. En puhu kovin paljon. Teemme melko pitkähkön super-merabhin.

LINSA: Jes!

ADAMUS: Koska on hyvin paljon käsiteltävää tällä hetkellä pelkässä transformaation sallimisessa – *hyvin paljon*. Ja kuten sanoin aiemmin, Cauldre on vähän huolissaan: "Onko meillä ihan oikeasti yli tuhat? Ja mitä tapahtuu tänä kesänä? Miten se kaikki tapahtuu?" Se on aikaa teille *kaikille*, erityisesti Cauldrelle, vetää syvään henkeä ja oivaltaa, että valitsitte olla täällä nyt.

Tämä on kallisarvoisinta aikaa

Te *valitsitte* tämän. Te valitsitte olla täällä tämän ryhmän kanssa, jota kutsutaan Crimson Circleksi, shaumbroiksi. Valitsitte olla juuri siinä, missä olette elämässänne tällä hetkellä. Siinä ei ole mitään virheitä, ja jos tunnette, että te ette ole oikeassa paikassa, vetäkää syvään henkeä ja kuunnelkaa hetki. Olette juuri siinä, missä halusitte olla, ja tässä sitä ollaan, elokuun ensimmäisessä päivässä Oivaltamisen kesänä. Maailma on hullu paikka tällä hetkellä. Maailma on hullu, hullu paikka, mutta se kaikki on tarkoituksenmukaista.

Haluaisin teidän tavallaan tuntevan tätä hetken – mitä te ja monet muut shaumbrat käytte läpi, kun tulette Oivaltamiseen ja jäätte planeetalle ruumiillistuneina mestareina. Voitteko kuvitella hetken, että koko tämä virus, tämä covid-19-koronavirus, oli itse asiassa tavallaan osa energeettistä suunnitelmaa? Että olisitte täällä planeetan suurimman transformaation aikana, suurimman.

Se tapahtuu nopeammin kuin mikään muu globaali transformatio kommunikointimuotojen vuoksi. Ja mitä kommunikointi on, rakkaat ystäväni? Se on energiaa. Kommunikointi on energiaa. Siis on tämä asioiden mahdollisuus muuttua nopeasti kommunikointimuotojen vuoksi – älypuhelimet, kannettavat laitteet, internet, nopeus jolla asiat voivat tapahtua – eikä ole sattumaa, että käytte läpi, mitä käytte läpi, juuri nyt tänä hyvin kallisarvoisena aikana.

Kyllä, koronaviruksessa on myös kyse taloudesta. Mutta kun puhun "taloudesta", sanon oikeastaan myös "energia". Planeetalla tapahtuu energiatransformaatio, joka leviää, laajenee ja vaikuttaa kaikkeen. Se vaikuttaa ihmislajiin tällä hetkellä. Miten niin? No, tämän koronaviruksen myötä enemmän tutkimusta ja rahoitusta kohdistuu lääketieteeseen, ymmärrykseen ihmisgenomista ja soluista ja DNA:sta ja siitä, miten ne toimivat ja miten ne kommunikoivat.

Katsokaa uutisia tästä viruksesta. Tutkijat ottavat selvää viruksen kommunikointipoluista. Kaikki tämä samaan aikaan kun te olette luopumassa anayatronista, kehonne vanhasta kommunikointiverkostosta, ja tulossa nyt vapaaseen energiakehoon.

On kallisarvoisinta aikaa planeetalla, ja nuo muutokset alkavat koronaviruksen myötä, mutta sitten leviävät muuhun maailmaan – muutokset taloudessa, muutokset lajissa. Olette siirtymässä homo sapiens -lajista robo sapiens -lajiksi, eikä se ole välttämättä huono asia. Se on vähän pelottavaa, ja tiedän, että jotkut teistä ajattelevat, että mielenne imetään pois ja laitetaan jonkinlaiseen robottiin. Se ei ole oikeasti sellaista. Se on kasvattamista ja lisäämistä. Se on muutoksia, jotka ovat asiaankuuluvia ihmisbiologiassa tällä hetkellä, muutoksia jotka eivät välttämättä tee teistä täysin robottia, ja kyllä, joitain asioita jotka ovat huolestuttavia – implantit.

Yksi suurista asioista joka tällä hetkellä saa huomiota ja paljon rahoitusta, on – miten sitä kutsutaan – aivo-tietokoneiliittymä, jossa siruja tai jonkinlainen laite laitetaan aivoihin, mikä sallii teidän kytkeytyä pilveen, internetiin koko ajan, ja se on itse asiassa jo täällä. Tarkoitan, että se ei ole kaukana. Se on täällä.

Siis kyllä, on joitain asioista, joista olla huolissaan, mutta ne eivät ole teidän huolianne. Tarkkaillkaa niitä, mutta ne eivät ole teidän huolianne. Ette ole sen vuoksi täällä, omaksumassa aatteita tai murehtimassa sitä päivät pitkät. Tarkkaillkaa sitä. Ymmärtäkää, miten se kehittyy, mutta teidän tehtävänne ei ole olla huolissanne siitä.

Kaikki muuttuu hyvin, hyvin nopealla tahdilla. Mutta on tavallaan mielenkiintoista huomata tässä, että itse aika muuttuu, ajan luonne ja ymmärrys ajasta. Koska samaan aikaan kun näitä muutoksia tapahtuu nyt planeetalla hypernopealla tahdilla, jos sitä verrataan muutoksiin 50 vuotta sitten tai 100 tai 500 vuotta – hypernopeita muutoksia planeetalla tällä hetkellä – teissä on myös osa, joka ajattelee, ettei se tapahdu tarpeeksi nopeasti. Mutta niitä tapahtuu nyt juuri sillä tahdilla, ettei se räjäytä teitä kappaleiksi eikä se räjäytä yhteiskuntaa kappaleiksi.

Nämä muutokset joita hyvin, hyvin nopealla tahdilla tällä hetkellä tapahtuu – ja taas kerran, voitaisiin sanoa, että episentrumi/keskus oli tämä virus – ovat yksi nerokkaimmista tavoista

aikaansaada muutosta tämän planeetan lisäksi myös koko fyysiseen luomakuntaan. Se on niin jättimäistä. Se on niin syvällistä ja vaikuttavaa.

Nämä muutokset eivät räjäytä järjestelmän saumoja. Se venyttää saumoja ja sitten lempeästi vapauttaa saumat, mutta se ei räjäytä asioita. Siinä on nerokkuutta, jonka voisi kai lukea ihmisen hyvyyden ansioksi. Hyvyyden – nimittäin ihmiset ovat hyvää porukkaa ja suurin osa heistä haluaa ehdottomasti oikeita asioita. Kuuntelin aiemmin tänään, kun Cauldre ja Linda keskustelivat autossa ja puhuivat siitä, että ihmisissä on suurta hyvyyttä, mutta vaaditaan vain muutama tekemään siitä huonoa. Se on ehdottomasti totta, ja Cauldre huomautti: "Miksi siis näyttää siltä, että annamme erityiskohtelua tuolle kolmelle prosentille, joka haluaisi nähdä asioiden räjähtävän ja jotka ovat – voitaisiin sanoa – todella epäsynkronissa oman energiansa kanssa? Ja miksi ei fokusoiduta niihin 97 prosenttiin, joissa on suurta hyvyyttä?"

Mitä on edessä

Ihmisissä on valtavaa luontaista hyvyyttä, ja tiedän, että te voitte nähdä sen. Tiedän, että on masentavaa toisinaan, koska mietitte, onko sitä enää. Ehdottomasti, ja ihmisissä on todella enemmän hyvyyttä nyt, kuin oli 100 vuotta sitten tai 500 tai ehdottomasti 2.000 vuotta sitten. Planeetalla on enemmän tietoisuutta. Se (negatiivisuus) esitetään kenties selvemmin, tavoilla jotka saavat enemmän huomiota. Kuulette siitä uutisissa, ette ihmisten hyväydestä. Mutta kun menemme läpi tästä koronajaksosta planeetan historiassa, haluan teidän todella tuntevan ihmisten hyvyyttä, niiden joita tapaatte kaupassa tai kadulla joka päivä. Niiden jotka, kyllä, tuntevat eksyneensä. He ovat kenties vihaisia tai masentuneita, ja joillain heistä on niin tiukkoja uskomuksia, niin vanhoja uskomuksia, että joskus se on hyvin turhauttavaa, mutta on paljon hyvyyttä.

Se on tuo ihmisten hyväys, johon te yhdistytte oivaltaneina mestareina planeetalla ja jota te tunnette. Ette yritä manipuloida sitä tai muuttaa sitä tai mitään muuta vastaavaa. Mutta kun sallitte valonne loistaa, tietoisuutenne säteillä, se menee siihen välittömästi. Se inspiroi noita 97 prosenttia maailman väestöstä, jolla on suurta hyvyyttä ja toivoa. Heillä on suurta toivoa. Ja kyllä, joskus he ovat herkkäuskoisia. Joskus he joutuvat huonojen johtajien tai huonojen yritysten saaliiksi, mutta kun tulevaisuudessa teemme shoudeja ja merabheja todella ruumiillistuneina mestareina, yhdistymme tuohon ihmisten hyväyteen. Emme murehdi muista asioista. Niistä tulee melua. Niistä tulee pieni häiriötekijä, mutta ei suuri. Ja melko pian kaikki tuo hyväys, teidän valonne ja kaikki muutokset, joita tapahtuu joka tapauksessa, ja koko ajan vääristyminen ja kaikki muu, mitä planeetalla tapahtuu – aah! – se saa aikaan suuren muutoksen tämän planeetan siirtymiseksi seuraavaan aikakauteensa.

Sanotaan, ettei oikeastaan pystytä katsomaan vuoden 2050 ohi. On singulaarisuus, jolloin ei pysytä enää kaaviossa – kasvu, muutos tai mikä tahansa – vaikka se tekee tuollaisen jääkiekkomailan mallisen käyrän. Sanotaan, ettei oikeastaan voi katsoa vuoden 2050 ohi, ja se on itse asiassa melko oikea toteamus, koska asiat muuttuvat niin paljon tällä planeetalla. Mutta usein ajattelette, että se on epätoivoa, tuhoa, Maa-planeetan loppu. Voi, se ei ole loppu. Se on uusi loistava uusi aikakausi, joka alkaa ihmiskunnalla.

Eikä se olisi mahdollista, jos ei olisi teitä ja muita kaltaisianne – kutsutaan teitä sitten shaumbroiksi, tulette muista paikoista, muista ryhmistä tai ette lainkaan ryhmistä, vaan olette yksin. Mikään tästä ei olisi edes mahdollista, jos ei olisi niitä, jotka tulevat nyt vain säteilemään valoaan. Cauldre aikoi käyttää sanaa "valonkantaja", mutta se ei ole oikeastaan täsmällistä. Te ette kanna mitään. Kantaminen on kamppailua. Kantaminen on väärän energian pitämistä, ettekä te tee sitä. Se on pelkästään valon säteilemistä, antaen sen mennä tämän planeetan ihmisille, joilla on suurta hyvyyttä, täyttäen heidän sydämensä toivolla, joka on ollut kadoksissa muutaman vuosikymmenen, ja sitten katsellen transformaatiota planeetalla.

Teidän nimeänne ei koskaan laiteta otsikoihin. Teitä ei enimmäkseen haastatella tv-ohjelmissa siitä, millaista oli olla yksi siitä hyvin, hyvin pienestä ihmisryhmästä planeetalla, joka ei ollut kiinnostunut uskonnosta tai henkisyydestä tai Jumalan pelkäämisestä tai mistään muusta vastaavasta asiasta – ollen tuomatta tuota vanhaa energiaa siihen ja ollen ainoastaan tietoisuudessa. Tietoisessa tietoisuudessa. Tarkoitan, että jokainen on tietoinen joka tapauksessa, mutta tämä on tietoista tietoisuutta planeetalla. Ja silloin otatte mukavan asennon ... Saisinko tuon kakun vain rekvisiitaksi?

LINDA: Toki.

ADAMUS: En oikeasti tarvitse enää kakkua ...

LINDA: Voit saada, mitä haluat.

ADAMUS: ... mutta tarvitsen sitä vain rekvisiitaksi.

LINDA: Okei. Tässä. Ole hyvä, herra.

ADAMUS: Kiitos. Silloin istutte puistonpenkillä tai missä tahansa satutte olemaan kauniina päivänä, katselette ihmisten kulkevan ohi, heillä ei ole enää kasvomaskeja, ja nautitte vain – mitä se oli – jauhotonta suklaakakkua ja hyvää lattea ja olette murehtimatta ... Kuvitelkaa tätä hetki ... kun olen saanut pikku taukoni tässä (Adamus ottaa suupalan kakkuaan). Mm! Suupala?

LINDA: Ei, kiitos.

ADAMUS: Ei. Haluatko minun purevan sinua? (Suom. huom. sama sana merkitsee mm. "suupala" ja "purra")

LINDA: Todellakin (he naureskelevat).

ADAMUS: Kuvitelkaa – ja tarkoitan tätä täysin totena – että teillä on jauhotonta kakkua tai mitä syöttekin ja teillä on lattea, mutta siinä saattaa olla jotain sokeripitoista. Ette ole huolissanne edes kehosta, koska kehonne on tehnyt suuren hypyn vapaaksi energiakehoksi. Ette ole huolissanne kiloista tai kaloreista tai siitä, sekoittaako tämä verensokerinne tai hemoglobiininne tai mikä se sattuuikin olemaan, koska mestarina ei ole mitään sellaista. Kaikki tasapainottuu melkein välittömästi. Ei ole enää viikkojen tai kuukausien viivettä siinä, että keho pääsee ajan tasalle tai mieli.

Se on ollut tavallaan tapana tähän saakka, ja joskus teidän on tarvinnut odottaa pitkän aikaa. Mutta nyt todellisena oivaltaneena mestarina keho tasapainottuu oitis, eikä ole tuota monimutkaista kommunikointiverkostoa. Se on yksi – on vain "minä olen". Se ei tarvitse monimutkaista anayatronia. Ja sama pätee mieleen. Ahdistusta ja hämmennystä ja muita asioita voi leijua mielenne horisontissa hetken, mutta ne eivät koskaan rantaudu eikä niistä koskaan tule sellaista, mikä rampauttaa teidät henkisesti tai pidättelee teitä. Ja siihen olemme menossa. Tämä on minulta kaikille teille viesti, joka ei ole makyoa, jossa ei ole mitään varausta, tähdellä merkittyä sivuhuomautusta ja pienellä pranttätyä tekstiä.

Olemme nyt tässä muutoksen episentrumissa planeetalla tänä aikana, jolloin on tämä pieni, pieni, pienenpieni, pienenpieni pöpö – enkä välitä siitä, miten se tuli, en oikeasti välitä; sillä ei ole merkitystä, joten älkää jääkö kiinni siihen. On tämä pieni juttu nimeltään koronavirus, joka on itse asiassa ollut maisemissa pitkän aikaa vain odottamassa oikeaa aikaa tullakseen esiin. Se ei alkanut viime vuoden joulukuussa. Se oli aina olemassa, ja sitten se tuli esiin, koska aika oli oikea. Se tuli esiin, koska planeetalla oli riittävästi tietoisuutta ja halua. Riittävästi intohimoa oli tullut nyt planeetalle, jotta se voisi tulla esiin, ja katsokaa, mitä se on tehnyt. Ja sitten tuntekaa, mitä se on tehnyt pinnan alla elämän lähes joka aspektissa. Asiat eivät ole koskaan enää entisellään.

Ihmiset käyvät läpi prosessointi-, siirtymis-, sopeutumis- ja uudelleenkalibrointiajan. Ja sitten meillä on kuvittelijoita, tämä 6.5 % väestöstä. He ovat valmiina. He ovat valmiina kuvittelemaan uuden maailman. Ei pakottaakseen sen muille, vaan se on täysin uuden maailman, täysin uuden paikan haaveilemista, kuvittelemista.

Ja meillä on nämä muut asiat, jotka ovat kaikki yhtyneet nyt. Arkkiveljeskunnan loppuminen – ei tarvita. Uudet Maat – 222 uutta Maata on nyt hyvin maadoittuneita ja toimintakuntoisia, voitaisiin sanoa. Vei pitkän aikaa suunnitella ne, toteuttaa ne, mutta nyt ne toimivat. Puhun yhdestä niistä, ja se on kuoleman uusi Maa. Se ei merkitse, että sinne mennään kuolemaan. Se merkitsee, että on jo kuollut ja sitten menee sinne. Uusi DreamWalk menee tähän paikkaan. (Viitataan [DreamWalker Death 2020](#) -kurssiin)

Voitteko siirtää sivuun jokapäiväiset turhautumat ja vastaavat asiat ja kuvitella hetken, että istutte tässä episentrumissa, eikä teillä ole itse asiassa paljon muuta tehtävää kuin vain sallia. Se on siinä.

Vielä yksi suupala, ennen kuin menemme seuraavaan ...

LINDA: Oletko varma?

ADAMUS: Olen hyvin, hyvin varma. On asioita, joita todella kaipaam tältä planeetalta. Tämä ei ollut sellaista, mistä minulla olisi ollut koskaan tilaisuus nauttia (hän ottaa uuden suupalan kakkua). Mutta vien sitä mukana ...

LINDA: Okei (Adamus antaa lautasen takaisin Lindalle). Oletko varma?

ADAMUS: Se oli siinä.

LINDA: Okei.

ADAMUS: Kuulin, että on epäkohteliasta syödä toisten edessä, minkä vuoksi kannustan kaikkia teitä hakemaan jotain syötävää, jotta tee sitä yksin.

Tällä hetkellä, tässä kuussa, itse asiassa tästä seuraavaan shoudiimme – ja sanon sen leveästi hymyillen – tästä seuraavaan shoudiimme ... Muistatteko, kun sanoin, että kun päivät ovat vielä lämpimiä ja pitkiä. Hmm, se laittaa meidät jokseenkin seuraavaan shoudiimme.

Tästä seuraavaan shoudiimme on kyse kaiken sen omistamisesta, mitä teille nyt tapahtuu. Kaiken sen omistamisesta.

Omista se kaikki

Sitä on vaikeaa tehdä joskus, koska ette halua omistaa kehonne kipuja ja särkyjä, mutta omistakaa ne, koska niitä on syystä. Niitä on, koska teette tuota siirtymää vanhasta biologisesta kehosta vapaaseen energiakehoon. Jokainen solu kehossanne – ja niitä on miljardeja – ja jokainen neuronin aivoissanne – ja niitäkin on miljardeja – reagoi tällä hetkellä, joten tietenkin on vähän kipua ja hämmennystä. Omistakaa se nyt, koska se on totta. Se on tärkeää. Ennen kaikkea se kertoo teille, että kyllä, käynte läpi tätä muutosta tavallisesta biologisesta ihmisestä ruumiillistuneeksi mestariksi.

Teidän ahdistuksenne, ja jos tunnen teidät oikein, useimmilla teistä shaumbroista on ollut paljon ahdistusta viime aikoina, haamuahdistusta. Toisin sanoen, ette edes tiedä, mistä se tulee. Elätte päiväänne ja teette, mitä olette tehneet, ja yhtäkkiä olette täynnä ahdistusta, ettekä tiedä miksi. Omistakaa se. Olkaa kilttejä ja omistakaa se, ja tiedän, että se kuulostaa haitalliselta. Haluatte työntää sen pois. Haluatte yrittää oikeuttaa sen mielellä. Haluatte sanoa, että sitä on tämän ja tuon

vuoksi, tai haluatte piiloutua siltä. Omistakaa tuo ahdistus. Syökää se. Menkää suoraan siihen, älkääkä yrittäkö juosta karkuun sitä.

Jos kaikkina näinä vuosina on jokin viesti, jonka olen sanonut teille, jokin viesti joka täytyy ymmärtää selvästi, jokin viesti jonka haluan todella saada perille, se on nyt ja se on omistaa se, *mitä ikinä* käynte läpi. Kyllä!

Suhdeongelmat. Kuulin juuri jonkun sanovan: "Oikeasti?!" Omista se. Sinulla on ongelma suhteessasi, koska se on vanha karmallinen suhde. Sitä ei ole tarkoitus olla enää. Se ei merkitse tuon ihmisen heittämistä ulos, mutta se ei ole huono idea. Anna itsellesi taukoa jonkin aikaa ja uudista tuo suhde ei-karmalliselta pohjalta, jos valitset niin.

Mitä muita asioita on, joita ette omista tai joita teillä on, mutta joita ette oikeasti halua omistaa? Kivut ja säryt, kyllä, puhuimme juuri siitä. Ahdistus. Hämmennys, mielen hämmennys, sumuisuus – omistakaa se! – jos muistatte, mitä se oli. Omistakaa se, koska se on iso osa tätä transformaatiota. Sukeltakaa siihen, älkää juosko karkuun sitä. Ruumiillistakaa se, älkää yrittäkö muovata ja muokata sitä. Olkaa siinä, älkää juosko karkuun sitä. Kyllä, kaikki.

Mitä muita asioita on? Unet yöllä. Menette hyvin, hyvin intensiivisiin uniloihin tällä hetkellä, koska näyttelette unissa joitain viimeisiä näytelmiä tai näytelmän näytöksiä. Asiat joita tapahtui teille kauan sitten, mukaan luettuna muut elämät, eivät lakkaa. Ne ovat näytelmiä, näytelmien näytöksiä, joita esitetään kauan sen jälkeen, kun luulitte niiden menneen. Se ei merkitse, että niiden täytyy kummitella teille. Se ei merkitse, että teidän täytyy tehdä paljon prosessointia, mutta monien noiden asioiden esittäminen jatkuu.

Sanotaan, että teillä oli rakastaja varhain elämässä, eikä yhdessä oleminen koskaan toiminut. Tienne erosivat. Hän meni naimisiin. Te menitte naimisiin. Menitte eri teitä, ettekä ole edes ajatelleet häntä vuosin. Mutta on näytelmä, teatterinäytelmä, joka jatkuu. Se ei oikeasti loppunut. Se ei ole välttämättä karmallista. Joskus se on, kyllä, mutta sen ei tarvitse olla karmallista. Kokeminen hänen kanssaan yksinkertaisesti jatkuu moniulotteisessa todellisuudessa. Sen ei tarvitse tapahtua täällä maan päällä.

Usein nämä näytelmät ovat hyvin intensiivisiä, ja sitten löydätte itsenne arcturuslaisten teattereista. Arcturuslaiset – Arcturus on hämmästyttävä paikka. Jos haluatte todella mennä laajentuneen todellisuutenne teatteriin, se on mahtava paikka. Jotkut teistä ovat menneet sinne unilassaan ja näytelleet näitä asioita, tuntien usein, että se käsikirjoitus joka teillä oli tämän toisen ihmisen tai perheen tai muiden olentojen kanssa, oli joutunut toistuvaan kiertoon, eikä ollut oikeasti edennyt minnekään. Siis mitä teette? Viette sen Arcturuksen teattereihin ja voimistatte sitä. Saatte sen pois urasta. Saatte sen liikkumaan eteenpäin, jotta voitte saada sille ns. onnellisen lopun – tai ainakin lopun. Voitte saattaa sen loppuun, ja perimmiltään se sallii teidän, ihmisen, integroida sen olemuksenne. Se ei ole enää vain näytös jossain kaukaisessa teatterissa.

Siis unenne ovat ilmeisen häiritseviä tällä hetkellä, eivätkä jotkut teistä saa paljon unta – melko monet teistä; okei, melkein kaikki teistä – mutta *omistakaa se*. Olkaa kilttejä ja omistakaa se. Omistakaa se. Ärtymyksenne, ärtymystasonne, ja joistain teistä on tullut hyvin, hyvin ärsyntyneitä olentoja. Omistakaa se, kiitos. Ja tiedän, että sanotte: "No, se ei ole hyvä asia." Se on osa teitä tällä hetkellä. Se on *totta*. En sano, että menkää paisuttelemaan sitä. Älkää yrittäkö tehdä siitä vielä enemmän, mitä se on, mutta omistakaa tuo levottomuus ja ärtymys, jota tunnette.

Kysytte, entä masennuksenne? Viimeinen asia maailmassa jonka ajattelisitte omistaa, on masennuksenne, mutta omistakaa se. Siihen on syy. Masennus on kirjaimellisesti osa sykliä, ja se on tietysti syklin huono osa, mutta kuten sanoin kauan sitten tehdessämme Herääminen-sarjaa, se auttaa sinkoamaan teidät nyt tähän viimeiseen vaiheeseen, *viimeiseen* vaiheeseen vanhaan biologiaan inkarnoituneena ihmisenä. Se on viimeinen vaihe, joten omistakaa se, mitä ikinä käynte läpi.

Epäilykset. Aa, epäilykset. Puhuimme siitä hiljattain yhdessä "[Mestarin tauko](#)" -sarjan osassa. Epäilykset eivät ole hauskoja, eihän? Mutta itse asiassa niissä on piilevä arvo, koska epäily auttaa korostamaan tai tuomaan esiin Oivaltamisenne, intohimonne.

Nimittäin intohimo on täällä (korkeammalla) ja epäily on täällä (alempana), ja ne pelaavat ratkaisua keskenään muutosaikana. Ne pelaavat ratkaisua. Yhtenä hetkenä olette intohimoinen. Yhtenä hetkenä teistä tuntuu, että tiedätte sen. Olette harmoniassa itsenne kanssa. Ja seuraavana hetkenä tulee epäily. Epäily korostaa intohimoa. Ilman epäilyä ei olisi tuota vaikutusta, joka synnyttää intohimoanne, tuo esiin intohimoanne – ainakaan tällä hetkellä. Ja tiedän teidän ajattelevan, että epäily vetää teidät alas ja epäily estää teiltä intohimon, mutta itse asiassa niin ei tapahdu. Se korostaa intohimoa.

Kyllä, se on vanha kaksinaisuuden tapa tehdä asioita, ja siirrymme eteenpäin, menemme sen yli. Mutta tällä hetkellä olette kaksinaisuuden viime jäänteissä itsenne kanssa ja loppujen lopuksi myöhemmin planeetan kanssa, joten epäily palvelee tarkoitusta. Olkaa kilttejä ja omistakaa tuo epäily.

Luettelo jatkuu ja jatkuu. Te sairastutte. Saatte tämän viruksen tai saatte jonkin muun, ja kaikkein viimeksi haluaisitte sitä, mutta sekin itse asiassa auttaa säteilemään valoa vapaaseen energiakehoon. Ja tiedän, että taaskin tuntuu: "No, eikö tämä ole takaperoinen tapa tehdä asioita?" Ja se tietysti on. Menemme yli siitä, mutta se on tapa johon ihminen on tottunein tällä hetkellä, ja meidän täytyy tyytyä siihen. Siis sairastutte ja sanotte: "Mitä tämä on? Minä kuolen. Minusta tuntuu kamalalta" ja "Tämä on kamalaa" ja "Miksi Adamus tekee minulle tämän?" En minä tee sitä teille, mutta tuossa sairaudessa tuodaan esiin myös aitoa vapaata energiakehoa. Fyysisen kehon heikkous, sen kyky sairastua ja kuolla, itse asiassa tuo esiin vapaata energiakehoa.

Omistakaa kaikki, mitä tapahtuu elämässänne tällä hetkellä.

Jokin aika sitten, kun koko tämä – no, jo ennen kuin tämä virus puhkesi – sanoin teille: "Älkää tehkö mitään suuria päätöksiä kuuteen seuraavaan kuukauteen." Olemme tulossa sen loppuun. Elokuun loppu olisi tuo ajankohta. Enkä sano, että se on tarkka päivämäärä, mutta se on melko lähellä.

En halunnut kenenkään tekevän mitään elämän suuria päätöksiä. Ja ne olisivat sellaisia asioita, että kiskoo itsensä täysin juuriltaan ja muuttaa jonnekin muualle, että myy kaiken, mitä on, ja muuttaa jonnekin muualle. Heittää kumppanin ulos. Jotkut teistä halusivat, mutta pidättelitte tämän vuoksi. Tekee merkittävän muutoksen urassa. Menee jononkin merkittävään leikkaukseen – sellaisia asioita. Nuo ovat suuria elämää muuttavia asioita, ja kehotin odottamaan kuusi kuukautta, koska asiat olisivat hyvin erilailla silloin, ja hyvin monin tavoin ne ovat.

Olette tulossa sen loppuun elokuun lopussa, ja on se sitten elokuun kolmas viikko tai syyskyyntä ensimmäinen viikko, sillä ei ole suurta merkitystä, mutta tuossa kohtaa te tiedätte. Voitte siirtää sivuun tuon odottamisjakson. Te tiedätte, ja sitten teette nuo siirrot, jos päätätte niin, tai perspektiivinne on saattanut täysin muuttua, mutta tehkää nuo siirrot siinä kohtaa. Se on aika alkaa siirtyä eteenpäin.

Mitä ikinä tapahtuu elämässänne tällä hetkellä – omat demoninne, oma lohikäärmeen jahtaavat teitä – omistakaa se. Mitä pikemmin omistatte tuon lohikäärmeen, sitä pikemmin oivallatte, että se on tosiaan paras ystävänne. Ette ehkä näe sitä sillä tavalla nyt – se saattaa repiä teidät kappaleiksi eri tasoilla – mutta se on tosiaankin paras ystävänne. Se on näyttämässä teille, mitä olette haudanneet ja mikä estää teiltä oman ruumiillistuneen Oivaltamisenne, ja joskus tuntuu siltä, että se kirjaimellisesti terrorisoi teitä, repii teidät kappaleiksi. Ei se oikeasti tee niin. Tuo on oma perspektiivinne. Omistakaa tuo lohikäärme nyt. Antakaa tuon lohikäärmeen tulla sisään, ja jos sen täytyy repiä teidät kappaleiksi, antakaa sen repiä teidät kappaleiksi. Pääsette sitä läpi.

Siis siitä tässä shoudissa on kyse – sen omistamisesta, mitä ikinä teille tapahtuu tällä hetkellä, mitä ikinä se on. Enkä kehota tekemään luetteloa ja lykkäämään joitain asioita tapahtuvaksi sen jälkeen. Sanon, että kaikki mitä tapahtuu seuraavina 30–60 päivänä, on hyvin transformoivaa ja omistamalla sen siitä tulee myös paljon sujuvampaa, paljon kauniimpaa.

Kaksinaisuuden yli

Muistutuksena: älkää tulevana päivinä olko huolissanne ulkopuolisesta maailmasta. Itse asiassa nyt tai mennessänne ruumiillistuneeseen mestaruuteen, ei valita puolta, koska ei ole puolia. Ei.

Saatatte sanoa, että politiikassa on linjoja. Ei, ei ole. Se on illuusio. Älkää jääkö siihen kiinni nyt. Älkää valitko puolta Maa-planeetan, ympäristön osalta – tärkeä asia tällä hetkellä. Ja sanotte: "No, minun täytyy valita oikeamielinen puoli ympäristön kannalta." Ei teidän tarvitse. Ei ymmärretä, että Gaia on lähdössä ja nyt vastuu siirtyy ihmisille. Toisaalta, tällä planeetalla on paljon toivoa, ja osa siitä on kaikki se tutkimus, jota tehdään tällä hetkellä biologian luonteesta, eikä vain teidän fyysisen biologianne, vaan planeetan biologian. Se yhdistettynä sellaisiin asioihin kuin tekoäly, antaa täysin uuden perspektiivin siitä, mikä tämä Maa on, mitä biologia on, missä biologia palvelee ja missä biologiaa ei enää tarvita tällä planeetalla.

Gaia on lähdössä ja jättää kaiken nyt ihmisille. Hän oli lastenvahtina kenties vähän liian pitkään, mutta koko tämä ympäristökysymys tulee esiin. Mutta kun se tulee, ytimeltään siinä ei ole kyse vain ympäristöstä, Gaian lähtemisestä, ihmisten vastuun ottamisesta, vaan loppujen lopuksi yhdistelette asioita ja kaikki palaa takaisin henkilöön, ei planeettaan. Ei planeettaan, vaan siihen, että ihminen ottaa vastuun itsestään, siihen polkuun, että lopulta otetaan vastuu omasta energiastaan, ja sitten suurin oppitunti opitaan ympäristön avulla. Eikä kyse ole ympäristöstä, kyse on perimmiltään siitä, että henkilö ottaa vastuun.

Kun aletaan todella ymmärtää biologian luonnetta, kommunikointia jota tapahtuu biologian kaikissa osissa, ja kun todella aletaan saada melko hyviä teorioita siitä, miten biologia alun alkaen luotiin – ei minkään Jumalan tekemänä taivaassa eikä vain evoluution saatossa, vaan biologian todellinen luominen – suoraan vasten tietoisten ihmisten kasvoja tulee jälleen, että pitää ottaa vastuu itsestään. Ympäristö on tapa päästä siihen.

Mutta sanon tässä sitä, että älkää jääkö kiinni aatteisiin. Älkää jääkö kiinni puoliin. Ei ole puolia. Se on kenties yksi suurimmista asioista, joita te mestareina opettatte, ja se on yksi asioista, joita ihmiset vastustavat eniten. He haluavat saada puolet, on kyse sitten heidän maskuliinisuudestaan tai feminiinisyystään, valostaan tai pimeydestään, rikkaudesta tai köyhyydestään. He ovat kaksinaisuussuuntuneita olentoja tässä kohtaa, ja todellinen ruumiillistunut mestari valitsisi kaikkein viimeiseksi puolen.

Mestari nauraa ja tekee komiikkaa niistä konflikteista, joita tapahtuu puolien välillä, mutta ei valitse puolta. Mestari rentoutuu hyvän lattensa ja jauhottoman suklaakakkunsa kanssa – ei, myöhemmin (Linda tarjoaa hänelle uutta suupalaa) – mutta mestari ei valitse puolta. Ja kun joku tulee mestarin luo ja melkein vaatii mestaria toteamaan, kumpi puoli on oikea – tietysti toivoen, että se on hänen puolensa, ja ollen tarpeeksi ylimielinen ajatellakseen, että tietenkin mestari ajattelisi niin – mestari ei valitse lainkaan puolta. Mutta mestari tekee hyvin selväksi tuolle kysyjälle: "Miksi sinä valitset puolen? Etkö näe suurempaa kuvaa, mitä tässä tapahtuu? Täytyykö sinun uppoutua niin kovasti kaksinaisuuteen ja valita toinen puoli? Täytyykö sinun jatkaa soturina, tapahtuu se sitten valon tai planeetan tai kärsivien lasten tai minkä tahansa puolesta?", koska se kaikki on illuusio. Perimmiltään ei ole kaksinaisuutta, ja on erittäin helppoa jäädä kiinni siihen, jäädä tuolle polulle. Perimiltään kyse on itsensä omistamisesta.

Voitte ottaa melkein minkä tahansa asian, joka tapahtuu tällä hetkellä planeetalla, ja alkaa yhdistää pisteitä – vaikka nuo pisteet ovat vähän kummallisia toisinaan – ja palataan takaisin energiaan, täysivaltaisuuteen ja itsensä omistamiseen.

Olen joutunut vähän harhaan tässä. Pointti on, että mitä ikinä teille tapahtuu nyt – pomo terrorisoi teitä, teillä on huonot naapurit tai mitä tahansa, *mitä tahansa*, mitä tahansa – muistakaa vain, mitä olen sanonut pitkän aikaa: kaikessa mitä elämässänne tapahtuu tällä hetkellä – *kaikessa*, vaikka vain siinä tavassa, miten tuuli puhaltaa kasvoillenne, tai sormeenne tulee naarmu tai haava – on kyse tulemisesta Oivaltamiseen. Kaikessa. Mikään ei voisi olla olematta, koska siitä teissä on kyse. Siis juuri nyt, tulevana 30–60 päivänä, omistakaa se, mitä ikinä teille tapahtuu.

Hiekkalinnoja vesirajassa – super-merabh

Tämän myötä haluaisin nyt mennä super-merabhiimme. Kutsun sitä niin. Se on hyvä nimi. Laitetaan musiikkia soimaan ja mennään super-merabhiin tässä "Intohimo 2020" -sarjan ylimääräisessä shoudissa.

(Musiikki alkaa)

Joo, jotkut teistä lähettävät signaaleja: "Mitä jos ajattelen liikaa tällä hetkellä? Pitäisikö minun omistaa se?" Joo! Älkää vain ajatelko liikaa sitä, ainoastaan omistakaa se. Mitä ikinä tapahtuu – taloudellisia ongelmia, masennusta, ahdistusta, mutta myös upeita asioita, kuten toivo, teidän hulluutenne. Omistakaa ehdottomasti tuo hulluus. Minä rakastan hulluutta, koska se merkitsee, että päästätte itsenne ulos laatikosta. Rikotte normin. Tässä te olette.

Vetäkää syvään henkeä nyt.

Mielenkiintoinen ilmiö tapahtuu shaumbroilla, enkä oikeastaan voisi sanoa, että se on tapahtunut aiemmin millekään muulle ryhmälle, joka tulee Oivaltamiseen, koska millekään muulle ryhmälle ei ole tapahtunut sitä. Ei yhdellekään. Ei. Yksilöille kyllä.

Kallistitte juuri vaakaa, yli 9.900 ylösnoussutta mestaria. Hmm. Tulee kysymys: "Jos te sallitte Oivaltamisenne ja pysytte ruumiillistuneena, lasketaanko teidät ylösnousseksi mestariksi?" Puhutaan siitä myöhemmin. Neuvotellaan siitä vähän.

Se on hyvä kysymys, mutta palataan takaisin pointtiin tässä.

Haluaisin teidän todella tuntevan tätä.

Mikään muu ryhmä ei ole koskaan tehnyt tätä. Yksilöt, kyllä. Jos oikein lasketaan, joskus pari ihmistä, kenties puoli tusinaa kerralla. Mutta globaali ryhmä, joka sijoittuu ympäri planeettaa, on vaikuttava määrä niitä – ei valtava väestöstandardien mukaan, mutta vaikuttava määrä – jotka ovat todella kestäneet, ja nyt olette todella tulossa Oivaltamiseen.

Sitä katsellaan suurella kiinnostuksella koko luomakunnassa, tietysti Crimson Council ja tietysti ylösnousseet mestarit. He katselevat. Eivät puutu siihen. Ei, he eivät puutu, mutta he katselevat, mitä tulee.

Ja tavallaan mielenkiintoisesti – puhun siitä lisää myöhemmin, mutta kylvetään nyt tavallaan siemen – voitaisiin sanoa, että se asia tai elementti, joka katsoo eniten tällä hetkellä, mitä tapahtuu tässä episentrumissa, tässä asioiden yhtymisessä planeetalla, joka katsoo tätä ryhmää nimeltään shaumbra, on Aika. Joo.

Aikaa kiinnostaa enemmän ja se on panostanut tähän enemmän kuin mikään muu. Ja te sanotte: "No, mikä Aika on?" Se on yhteisymmärrys. Se on eräänlainen tietoisuus. Se ei ole sieluolento,

mutta se on osa useimpia olentoja luomakunnassa. Voitaisiin sanoa, että se on pieni osa joka olentoa.

Sen vuoksi Aika on. Se on olemassa ja sillä on omat mallinsa ja rytmensä. Se ei ole sama luomakunnan muissa paikoissa, kuin se on täällä Maassa.

Aika ei ole sama uusissa Maissa. Niissä on Aika, mutta se on hyvin joustava Aika. Se on Aika, joka palvelee, ei vaadi palveltavan.

Siis kenties yksi kiinnostuneimmista osapuolista siinä, mitä tällä hetkellä tapahtuu, on Aika. Mutta siitä huolimatta kaikki katsovat, mitä tapahtuu.

Puhumme siitä usein Ylösnousseiden mestareiden klubilla, ja nautin erityisesti myöhään yöhön jatkuvista keskusteluista Kuthumin, Blavatskyn ja Tobiaksen kanssa.

Nautin keskustelustamme, ja kyllä, sanoin "myöhään yöhön". Meillä ei oikeasti ole öitä tai päiviä, mutta meillä voi olla, kun haluamme (Adamus naureskelee). Jotkut teistä ovat niin kirjaimellisia. Jotkut teistä ovat niin tiukkapipoisia.

Tiedän, ettei ylösnousseissa ulottuvuuksissa ole aikaa. Minä tiedän sen. Minä olen siellä. Mutta kuitenkin pidän ajasta aina silloin tällöin. Se on nimittäin mahtava tapa ajaa luomisen valtatietä. Teen sitä "aikajanalla". Sen saa, kun haluaa. Sitä ei tarvitse olla, kun ei halua. Eikö se ole todellista vapautta? Okei (Adamus naureskelee). Joku teistä haluaa mennä suureen filosofiseen keskusteluun. Suu kiinni! Meillä on merabh.

Vedetään syvään henkeä, ja antaisitteko minun jatkaa tarinaani, kiitos. Kaikkea tuota pään höpinää. Tota, joo, joo, omistakaa se, mutta menkää itsekseenne omistamaan se.

Okei, pointtini on, että me katselemme, ja ennen kaikkea Aika katselee todella. Miksi? Koska no, ensinnäkin olette tulossa kohtaan, johon hyvin, hyvin harvat ovat tulleet: annatte Ajan palvella teitä. Hyvin harvat ovat koskaan sallineet sen, joo, edes muissa ulottuvuuksissa.

Siis Aika on hyvin, hyvin kiinnostunut siitä, koska Aika miettii, mitä siitä tulee – Ajasta. Mitä siitä tulee? Muuttuuko se? Lakkaako se olemasta?

Kyllä, Aika miettii: "Lakkaanko minä olemasta?"

Aika nimittäin miettii: "Millaista on palvella, eikä olla palveltu?" koska Ajalla on hyvin, hyvin vähän kokemusta toisten palvelemisesta. Sitä on aina palveltu. Ei niin, että se haluaa sitä, mutta siihen asemaan sieluolennot laittavat Ajan. Mutta katselemme kaikki suurella, suurella kiinnostuksella.

Yksi ylösnoussut mestari huomasi tavallaan mielenkiintoisen asian tapahtuvan. Hän osoitti, että shaumbrat ... koska hän todella tarkasti tilanteen, emmekä tee sitä tungettelevasti. Emme tarkista kuulumisianne, kun olette alasti suihkussa. No joo, aina silloin tällöin – okei, kiinni jäätiin – mutta useimmiten emme tee sitä. Älkää nyt viitsikö, aina silloin tällöin vain virnistelläksemme vähän, mutta emme ota kuvia. Mutta me muistamme kaiken.

Siis tämä upea ylösnoussut mestari sanoi: "Huomasin jotain. Tulkaa tänne. Tulkaa tänne, ja katsokaa tätä."

Siis meillä on tavallaan kristallipallo, kuten sitä kutsutaan. Emme tarvitse sitä, mutta se on mahtava rekvisiitta. Ihmiset rakastavat niitä, ja koska olemme kaikki olleet ihmisiä, tavallaan rakastamme noita isoja kristallipalloja. Ei mitään vitsejä siitä nyt – tämä on perheohjelma.

Siis menimme kristallipallon luo ja katsoimme, ja totta tosiaan näin, mistä hän puhui.

Näin shaumbroja, he olivat rannalla – hiljaisella, kauniilla, pitkällä hiekkarannalla – aivan yksikseen. Ei ollut paljon muita turisteja tai veneitä tai miten kutsuttekaan noita meluvia kapistuksia? "Vesiskoottereita", Cauldre kertoo minulle. Ei mitään sellaista. Vain te tuolla hiekkarannalla.

Ja aurinko alkoi laskea. Oli vähän myöhäisempi iltapäivä. Olitte kävelleet paljon, koska sitä te teette, ja yritätte selvittää asioita. Minulle on ok tuo kävelyosuus, mutta tuo asioiden selvittämisyritys on hyödytön.

Siis katsoin tähän kristallipalloon, ja oivalsin, että minun täytyi katsoa pari kertaa tajutakseni sen. Näin teidän rakentavan hiekkalinnoja.

Hiekkalinnoja. Nimittäin otitte märkää hiekkaa ja kasasitte sitä, tehden kenties pieniä torneja ja tehden vallihaudan niiden ympärille, tehden isomman tornin ja sitten laajentaen sitä, lisäten siihen ja sitten lisäten vielä vähän tavallaan pakkomielleisesti, jollainen voitte olla joskus. Rakensitte hiekkalinnoja.

Ja sanoin Glorialle – se sattuu olemaan hänen nimensä, se oli hänen ihmisenimensä ja hän piti sen ylösnousseena mestarina – "Eikö tuo ole somaa. Tässä he ovat, episentrumissa, kaikkea tätä tapahtuu ja he ovat kestäneet ja ottaneet itselleen hyvin paljon. Eikö ole somaa, että he tavallaan palaavat takaisin lapsenomaiseen tilaan ja rakentavat hiekkalinnoja rannalla?"

Ja Gloria sanoi: "Se ei ole sitä. Tulkitset sen väärin, Adamus. Katso uudestaan. Tunne sitä tällä kertaa." Ja niin sitten tein.

Tuijotin kristallipalloon. Tunsin teidän energiaanne.

Ja sitten oivalsin, mitä oikeasti tapahtui – ei vain teillä, vaan shaumbroilla ympäri maailmaa. Rakennatte hiekkalinnoja vesirajaan, ja nuo hiekkalinnat edustavat todellisuudessa sitä, että ihminen yrittää edelleen manipuloida, ihminen yrittää edelleen tehdä oman Oivalentamisensa.

Ihminen rakentaa hiekkalinnaa, ikään kuin hänen tarvitsisi tehdä jotain. Hänen täytyy tehdä linnoitus. Hänen täytyy ponnistella itse. Hänen täytyy rakentaa jotain tai tehdä jotain.

Hän ei voi vain istua ja nauttia olemisesta veden partaalla, aivan itsekseen.

Oivalsin, että tuo hiekkalinna oli tavallaan kuin ego.

Ego ei huono asia. Ei, se ei ole huono asia, mutta ego sanoo: "Minun täytyy edelleen tehdä jotain. Minun täytyy edelleen jatkaa identiteettini luomista. En voi menettää sitä. Tiedän, että olen aivan Oivalentamisen aatossa, mutta minun täytyy tehdä jotain. Minun täytyy tehdä oma ilmaisumuotoni ihmisenä tällä hetkellä. Mikä muuten olen tässä jutussa nimeltään Oivalentaminen? Olenko vain matkustaja? Onko minulla oikeastaan mitään sanottavaa siinä? Minun täytyy siis rakentaa hiekkalinnoja."

Katselin jonkin aikaa. Katselin teitä, kun rakensitte niitä – ei vain yhtä, ei vain kahta, vaan kokonaisen rivin pitkin rantaviivaa.

Minun täytyy sanoa, että se oli itse asiassa hyvin kaunis näky, ja teistä on tullut erittäin, erittäin hyviä hiekkalinnojen rakentamisessa – erittäin, erittäin hyviä. Ja koristelette ne pienillä tikuilla ja pienellä kankaanpalalla lippuna. Teillä on joitain, mikä on – voi, se olisi kuin kaunis palatsi, jossa voi asua, mutta ne ovat silti hiekkalinnoja vesirajassa.

Katselin ja katselin tuota toimintaa ja oivalsin, mitä tapahtui. Oivalsin, että se oli tavallaan ihmisen, ihmisegon, sankarimainen ja jalo, mutta kuitenkin hedelmätön teko – eikä vain teillä, vaan shaumbroilla ympäri maailmaa.

Ja sitten kun aurinko alkoi laskea, ihminen, te, istuitte uupuneena ja katselitte kaikkia hiekkalinnojanne. Nyt niitä oli rannalla melkein niin kauas, kuin silmä kantoi. Katselitte, mitä olitte luoneet, ja teistä tuntui, että olitte tehneet jotain, teidän oli tarvinnut tehdä erittäin kovasti työtä hiekkalinnoissanne, mutta tunsitte myös kauhua, koska kun katselitte hiekkalinnojanne, oivalsitte asian, jonka olitte unohtaneet: nousuvesi oli tulossa.

Rakensitte hiekkalinnojanne koko päivän mahdollisimman lähelle vesirajaa, mutta unohditte, että nousuvesi oli tulossa ja sen myötä aallot, ja nuo aallot huuhtoisivat pois kaikki hiekkalinnat, jotka olitte rakentaneet.

Kaikki tuo työ, kaikki tuo ponnistelu, kaikki tuo, no, luovuus myös, huuhtoutuisi pian pois.

Ja sitten näin, kun silmääne nousi kyynel. Se virtasi alas kasvojanne – eikä vain yksi kyynel, vaan ne jatkuivat.

Ajattelitte: "Mitä olen tehnyt väärin tässä? Milloin ikinä tajuan tämän? Milloin *ikinä* tajuan tämän?"

Sitten istuitte rannalla itkemässä, kun aurinko laski ja nousuvesi tuli ja aallot huuhtoivat hitaasti pois kaikki hiekkalinnan.

Olitte niin uupunut, että tässä kohtaa ei ollut mitään – ei mitään tekemistä, ei mitään jäljellä sisällänne.

Se ajatus, että rakentaisitte lisää hiekkalinoja, nyt kenties vähän eri paikkaan jossa aallot eivät huuhtoisi niitä pois, ei houkutellut teitä, koska tiesitte myös, että jos aallot eivät vesi niitä pois, se olisi tuuli, ja jos se ei olisi tuuli, se olisivat muut ihmiset, joita tulisi.

Nyt joutuessanne antautumaan oivalsitte, että hiekkalinnat olivat todellisuudessa häiriötekijä, egon tapa yrittää säilyttää itsensä.

Jokainen hiekkalinna edusti osaa teistä, osaa egosta, teidän aspektejanne, elämäänne ja elämiänne.

Mutta nyt, kaukana ihmisrajoitusten ulkopuolella, tuli vuorovesi ja aallot huuhtoivat ne pois, koska niin tapahtuu Oivaltamisessa.

Voitte rakentaa kaikki haluamanne hiekkalinnat monumentteina egollenne, tapana yrittää säilyttää ego. Eikä egossa ole mitään väärää – se on pelkästään yksi tietoisuusnäytös.

Sitä se on. Se on persoona. Se on hahmo. Joskus tuo hahmo unohtaa, että tässä näytelmässä, elämässä, on paljon muutakin. Joskus tuo hahmo unohtaa, että itsessään se elää elämänsä rajoittuneesti. Se on ok jonkin aikaa, mutta nyt tulee jotain paljon suurempaa kuin ihminen.

Ja ihminen itkee, koska ihminen sanoo: "Mikä minä olen, jokin nappulako tässä pelissä? Onko näitä korkeampia voimia – vaikka sitä kutsutaan minun korkeammaksi Itsekseni – jotka pelkästään manipuloivat minua?"

Voi, rakas ihminen, olet tajunnut sen aivan väärin.

Se *olet* sinä, ja se koko sinä.

Se on tuo osa, joka tiesi, että nyt oli aika huuhtoa pois nuo hiekkalinnat, aaltojen oli nyt aika tulla huuhtomaan pois kaikki haavat, kaikki rajoitukset, kaikki vanhat uskomukset, kaikki puute.

Näiden aaltojen oli aika tulla sisään – ei tsunamina, ei raivoavana myrskynä, vaan pelkästään lempeinä aaltoina.

Ja huuhtoa pois kenties se suurin asia, joka ei koskaan palvellut sinua: uskomus, että energia on ulkopuolellasi. Ja se tapahtuu tällä hetkellä.

Aallot huuhtovat elämäsi, juuri näinä päivinä joista puhumme tällä hetkellä

Juuri nyt on se aika, jolloin vuorovesi alkaa nousta ja aaltoja tulla. Siitä syystä kehotin omistamaan *kaiken* itsessäsi.

Omista se, miltä sinusta tuntuu. Omista se, miten ajattelet.

Kun sanon "omista se", tarkoitan, että lakkaa juoksemasta, lakkaa rakentamasta hiekkalinnoja.

Ala omistaa kaikki itsessäsi nyt.

Tämä on kauneinta, kallisarvoisinta ja pyhintä aikaa sinulle ja kaikille aspekteillesi, jokaiselle osallesi, sinun egosi ja identiteettisi jokaiselle osalle. Nyt on mitä erityislaatuisinta aikaa.

Hiekkalintojen rakentaminen niin, kuin olette tehneet sitä, on kai mielenkiintoinen tapa sanoa hyvästi, mielenkiintoinen tapa yrittää säilyttää ego, ja ennen kaikkea tapa puuhastella kääntämään ihmisen huomio muualle nyt tänä Oivaltamisaaltojen aikana.

Mutta, rakkaat ystäväni, se on vain häiriötekijä.

Ihmisen ei tarvitse tehdä mitään.

Sanon "ihminen", koska se on vain osa teitä, sillä teissä on ollut aina se osa ja muita osia, jotka tiesivät, että tämä aika oli tulossa – planeetalle ja teidän elämäänne.

(Tauko)

Aina tuo osa, joka tiesi, että olisitte täällä tänä mitä uskomattomimpana aikana, että transformoituisitte menemättä muihin ulottuvuuksiin ja sanoen hyvästi tällä elämälle, vaan transformoituisitte tässä elämässä, huuhtoen pois kaikki hiekkalinnat.

Sitä tapahtuu tällä hetkellä. Siksi kehotan hyväksymään kaiken elämässänne.

Jokaisen pelon ja jokaisen toivon. Jokaisen epäilyn ja jokaisen intohimon.

Jokaisen vuoroveden, jokaisen vuorovesistä lähtemisen elämässänne. Sitä tapahtuu juuri nyt.

Se tapahtuu hyvin hitaasti, mutta kuitenkin ei.

Tämä planeetta muuttuu nopeammin kuin koskaan, mutta joo, joskus se tuntuu hyvin hitaalta. Ja joskus ihmisen on pakko yrittää tehdä jotain, rakentaa hiekkalintoja vesirajaan.

(Tauko)

Mutta sitten aallot tulevat.

Tietoisuus tulee.

Todellinen muutos tulee, ja se huuhtoo pois lempeästi – ilman agenda, ilman mitään – hiekkalinnat ja vapauttaa teidät ihmiseigon rajoituksista.

Voi, ego on edelleen siinä, myös viimeisten aaltojen tullessa, mutta nyt ilman rajoituksia.

Nyt olematta vain yksi, vaan ollen egojen *ja-tila* – egojen jotka eivät yritä rakentaa hiekkalinnoja veden partaalle, vaan egojen jotka nauttivat pelkästään leikistä/näytelmästä.

Nyt enemmän kuin koskaan, rakkaat ystävät, omistakaa kaikki, mitä teille tapahtuu näinä tulevina päivinä ja viikkoina.

Omistakaa kaikki.

Älkää yrittäkö selvittää sitä. Älkää juosko sitä pakoon, vaan omistakaa se.

Ja sitten tuntekaa, miten aallot huuhtovat hiekkalinnat hitaasti ja lempeästi pois. Nämä aallot edustavat teidän tietoisuuttanne, ruumiillistunutta itseänne ja täysin uutta aikaa.

Vedetäänpä syvään henkeä yhdessä.

(Tauko)

Hiekkalinnoja vesirajassa.

Se on kenties yksi viimeisistä asioista, joita ihminen yrittää tehdä ajatellessaan, että hän saa Oivaltamisen tapahtumaan. Mutta, rakkaat ystäväni, tällä hetkellä on tapahtuu jotain paljon suurempaa, paljon kaikenkattavampaa

Vedetään syvään henkeä yhdessä.

Syvään henkeä yhdessä, tänä mitä pyhimpänä aikana.

Ja muistaen aina, että kaikki on hyvin koko teidän luomakunnassanne.

Minä olen täysivaltaisen alueen Adamus.